

من پيشمه رگمه

ئهحمه د دوشتی

برا له میژه من پیشمه رگمه
بو کوردستانم زور دل گه وره مه
نا ترسم له هیچ هه ره شه و گو په شه
له میژه کیمیا و ئه نفالم به شه
هه رچی که چه کی مرو کوزانه
له کوردستانم وا له ژوانه
نه یان توانیه وه له ناوم بهرن
هه رکاری بکن خو یانن ده مرن
من نه به زیوم سه رم هه ر به رزه
ساله های ساله ده ژیم له م ئه رزه
له رپی نیشتمان گیانم به خته کم
واری شیرینم هه ر پرگار ده کم
کوردستانی من خاکی مهردانه
مهلبه ندی نه مرو قاره مانانه
هه زاران هه زار بووینه قوریانی
تا پرگاریم بن له ده ست بیانی
له رپی خاکی خو م گیانم ده دم
بستی له خاکم به جیهان نادم
نه کیمیا و ئه تو م کارم تی ده کا
نه چه کی کو کوژ وره م نزمه کا
هه چه ند داگیر که ر په لاماریان دام
هه لدیران ئه من یستاکه ش هه رمام
هه تا کو ئالام شه کاوه نه بی
ناسره وم دلم تاسوده نابین
کوردستان خاکی شیرینی منه
کوردستان هیوای ئه م دله ی منه
با پرۆن په ست و نه بارو ته ره س
دوور بن له خاکم دوژمنی ناکه س
به یادی هه ره شه و گو په شه کانی داگیر که ری تورک و دربنده کان پیشکه شه به هه موو کوردیکی دلسۆزیه خاک و نه ته وه که ی ۲۰۰۳ . ۳ . ۱۰